عنوان مقاله:

اقدام پژوهی: چگونه توانستم با استفاده از روش تدریس مشارکتی حسادت دانش اَموزانم را به رقابتسالم تبدیل نمایم؟

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی پژوهش های حرفه ای در روانشناسی و مشاوره با رویکرد ازنگاه معلم (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

رقیه کفاش پور – کارشناس دینی و عربی، دانشگاه آزاد واحد بندرعباس

خلاصه مقاله:

امروزه مدرسه در همه کشورهای جهان به عنوان یک نهاد آموزشی تعریف شده است. این نهاد آموزشی کارکردهای گوناگونی برای افراد و در نهایت جامعه دارد یقینا یکی از مهمترین کارکردهای این نهادها مربوط به تربیت ، آموزش و ارتقاء تحصیلی دانش آموزان می باشد. نکته مهمی که در اینجا باید به آن اشاره کرد این است که هر چقدر مدارس در زمینه تربیتی معلمین قرار گیرد و رفته رفته تخصصی تر عمل کنند در آینده جامعه کمتر دچار خسران و ضرر از سوی دانش آموزان میشود. یعنی هردانش آموزی که در محیط مدرسه تحت تأثیر منفی شیوه تربیتی معلمین قرار گیرد و رفته رفته دچار علم زدایی و یا اخلاق ستیزی شود این یعنی یک نفر به سمت جامعه ستیزی سوق پیدا میکند و این یعنی ریسک بالا برای بوجود آمدن تخریب جامعه توسط یک نفر . بنابرین نهاد مدرسه باید آگاه باشد که مهمترین تأثیر را در عرصه اجتماع و جامعه به عهده دارد. در واقع هر چقدر کارکنان این نهاد کم دغدغه تر باشند بهتر میتوانند این مسئولیت سنگین که همان آموزان و مقایسه هایی است بگیرند متاسفانه یکی از کژکارکردهای این نهاد که این روزها آسیبهای فراوانی را در بین دانش آموزان و افراد جامعه گذاشته است ، بوجود آمدن فضای رقابتی در بین دانش آموزان و مقایسه هایی است که انجام میگیرد. این فضای رقابتی سبب شده است که دانش آموزان ، شخصیت رفتار، مهارت و ویژگی های فردی خود را نادیده بگیرند و فقط میل به مسابقه و رقابت داشته باشند . از اینرو اینجانب رقیه کفاش پور به عنوان آموزگار مدرسه تلاش کردم که تا با اجرای یک طرح اقدام پژوهی رفتار یکی از آینده سازان کشور عزیزمان را اصلاح نمایم تا شاهد موفقیت هر چه بیشتر دانش آموزان در عرصه های مختلف زندگی باشیم.

كلمات كليدى:

رقابت حسادت، سالم، ناسالم، دانش آموز، تحصیلی، تدریس مشارکتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/1759890

